

Protokół

10 posiedzenia, 5. sesyi, VI peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 30. stycznia 1894.

Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy, J. O. Eustachy książę Sanguszko.

Sekretarze: Dr. Franciszek Paszkowski, Jan Duklan Słonecki, ks. Siczyński, Jan Trzeciecki.

Obecnych posłów: 114.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radaea dworu, Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek podaje do wiadomości, że protokół 8 posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, tudzież że protokół 9 posiedzenia jest złożony w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, iż udzielił p. Dr. Rapoportowi 8 dniowego, a p. Rayskiemu 2 dniowego urlopu.

Następnie zawiadamia Marszałek Izbę, że JE. p. Jaworski wniósł prośbę o urlop do końca sesyi bieżącej z powodu zajęć urzędowych, które mu nie pozwalają brać udziału w obradach Sejmu, tudzież że p. Tadeusz Romer wniósł prośbę o urlop do końca bieżącej sesyi usprawiedliwioną stanem zdrowia.

Izba w głosowaniu udziela powyżej wymienionym posłom żądanych urlopów.

Sekretarz, p. Trzeciecki, odczytuje spis pe-

tycyj wniesionych po dzień 30. stycznia b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji budżetowej petycyje L. s.: 1033, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1043, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1052, 1055, 1056, 1057, 1058, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1081, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1094, 1095, 1096, 1097, 1112, 1114, 1115, 1116.

Komisji drogowej petycyje L. s.: 1034, 1082.

Komisji administracyjnej petycyje L. s.: 1035, 1038, 1071, 1072.

Komisji petycyjnej petycyje: L. s. 1039, 1059, 1083, 1084, 1118, 1119.

Komisji gospodarstwa krajowego petycyje: L. s. 1044, 1086, 1100.

Komisji szkolnej petycyje: L. s. 1051, 1053, 1085, 1093, 1113.

Komisji gminnej petycyje: L. s. 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1085, 1093, 1098, 1099, 1113, 1123.

Komisji podatkowej petycyje: L. s. 1117.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży parceli gruntowej należącej do obszaru dworskiego w Dublanach.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie dyet i kosztów podróży z tytułu nadzoru Wydziału krajowego nad gminami i Reprezentacjami powiatowymi.

Sprawozdawca Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie za rok 1893.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

Sprawozdawca, p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym projektem uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesji do pobierania opłat mytniczych Radzie powiatowej na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze Kolbuszowa-Sokołów, na dwóch stacyach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesja z dnia 23. czerwca 1892 (dz. ust. kr. Nr. 56), którą nadane było Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

P. Trzeciecki wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba uchwała powyższy wniosek, poczem w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały powyższy projekt uchwały *en bloc*.

Uchwiliwszy następnie, na wniosek p. Trzecieckiego, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzecim czytaniu

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie w Mizuniu koncesji do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Sprawozdawca, p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesji do pobierania opłat mytniczych w gminie w Mizuniu od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo gminie w Mizuniu, powiatu dolińskiego, do poboru opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuni w Mizuniu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, według następującej taryfy:

1. przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 2 (dwa) ct.;

2. od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydłęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 5 (pięć) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.;

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniesieniu tejże

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

P. Trzeczieski wnosi przyjęcie całego projektu uchwały *en bloc*.

Izba uchwała powyższy wniosek, poczem w oddzielnem głosowaniu przyjmuje cały projekt powyższej uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie, na wniosek p. Trzeczieskiego, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna o zmianę ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych w tym kierunku, iżby obowiązek prestacyi miast i miasteczek był ściśle określony.

P. Fruchtmann uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Żardeckiego w przedmiocie popierania krajowego przemysłu przędzalnianego.

P. Żardecki uzasadnia swój wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi odesłanie go do komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Okuniewskiego w sprawie gimnazyów żeńskich.

P. Okuniewski uzasadnia swój wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji przysiółka Brzoza ad Wrzawy (powiatu Tarnobrzeskiego) o zabezpieczenie gruntów od zalewu.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, odczytuje powyższe sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 48/94 przysiółka Brzoza ad Wrzawy, powiatu Tarnobrzeskiego, o zabezpieczenie gruntów od zalewu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania wspólnie z c. k. Rządem ewentualnie zaś do zaprojektowania potrzebnych robót ochronnych i udzielenia zasiłków z krajowej i państwowej dotacyi melioracyjnej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji komisji gospodarstwa krajowego z petycji gmin i obszarów dworskich nad górnym biegiem rzeki Białej położonych — o przyspieszenie robót regulacyjnych na tej rzece między Jankową, Bobową i Siedliskami.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 192, gmin i obszarów dworskich nad górnym biegiem rzeki Białej położo-

nych o wykonanie robót regulacyjnych na tej rzece w roku 1894, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i porozumienia z c. k. Ministerstwem rolnictwa, i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Franciszka Wrębskiego, gospodarza w Borzęcinie, o przełożenie szluzu w prawym wale rzeki Uszwicy.

Sprawozdawca, p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 651, Franciszka Wrębskiego gospodarza w Borzęcinie o przełożenie szluzu w prawym wale Uszwicy, odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy miasta Rohatyna o regulację środkowej sekcji Gniłej Lipy.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 646/94, gminy miejskiej Rohatyn o przyspieszenie regulacji środkowej sekcji Gniłej Lipy, przekazuje Sejm Wydziałowi kraj. z poleceniem rychłego przeprowadzenia rokowań z c. k. Ministerstwem rolnictwa i przedłożenia Sejmowi odnośnego projektu ustawy na najbliższej sesji.

Przemawia p. Klemens hr. Dzieduszycki i wnosi poprawkę do powyższego wniosku, która brzmi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Po słowach „o przyspieszenie regulacji w środkowej” w wniosku komisji należy dodać słowa: „i dolnej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia sprawozdawca p. Jan hr. Tarnowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego, p. Dr. Wereszczyński.

Przemawia p. Dawid Abrahamowicz.

Przemawia powtórnie p. Klemens hr. Dzieduszycki

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. Struszkiewicz i wnosi zwrócenie powyższego sprawozdania do komisji gospodarstwa krajowego z poleceniem zbadania sprawy poruszanej w poprawce p. Dzieduszyckiego.

Przemawia sprawozdawca.

Przemawia w sprawie formalnej p. Klemens hr. Dzieduszycki.

Izba w głosowaniu przyjmuje wniosek p. Struszkiewicza.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Wola Otałęzka (powiat Mielecki) o wykończenie regulacji potoku Brnika.

Sprawozdawca p. Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 257/94, gminy Wola Otałęzka o wykończenie regulacji potoku Brnika, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w projekcie uzupełnienia obwałowania Wisły i Wisłoki.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gmin: Bielany, Łęki, Nowawieś, Kańczuga i Malec (powiat Bialski), o wykończenie kanału ulgi między Macochą a Sołą.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

Petycja L. s. 117 gmin: Bielany, Łęki, Nowawieś, Kańczuga i Malec, powiatu Bialskiego, o wykończenie kanału ulgi między Macochą a Sołą, odstępuje Sejm c. k. Rządowi z wezwaniem do rychłego udzielenia zasiłku z państwowej dotacji melioracyjnej w myśl odezwy Wydziału krajowego z dnia 23. czerwca 1892 l. 28284.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z powyższym wnioskiem.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Wydziału powiatowego w Kolbuszowej o regulację rzeki Łęgu w gminach Kopicie i Wilcza Wola.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 255, Wydziału powiatowego w Kolbuszowej, o regulację Łęgu w gminach Kopcice i Wilcza Wola, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia przy rozdziale zapomóg powodziowych z poleceniem wzięcia pod rozprawę sprawy systematycznej regulacji Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Ilkowie (powiat Tarnowski) o podniesienie szluzy w prawym wale Dunajca.

Sprawozdawca Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 47. gminy Ilkowie, powiatu Tarnowskiego o podwyższenie szluzy w prawym wale Dunajca przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania przez fachową komisję, oraz wydania stosownego zarządzenia w myśl wyniku dochodzenia komisyjnego.

Przemawia p. Męciński.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izbę bez rozprawy uchwała zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie kursu praktycznego dozorców melioracyjnych tudzież organizacji krajowej służby dozorców melioracyjnych.

Sprawozdawca p. Struskiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 28. listopada 1893 l. 62.777 o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych.

II. Sejm zatwierdza załączoną instrukcję służbową dla krajowych dozorców melioracyjnych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 28. listopada 1893 l. 62.777 o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Sprawozdawca czyta:

Sejm zatwierdza następującą instrukcję służbową:

Instrukcja służbowa dla krajowych dozorców melioracyjnych.

Zadanie krajowych dozorców melioracyjnych.

§. 1. Krajowi dozorczy melioracyjni są organami pomocniczymi krajowego biura melioracyjnego i mają zadanie:

1) wykonywać prowadzone przez inżynierów biura melioracyjnego roboty publiczne i prywatne, oraz pomagać tymże inżynierom w czynnościach kancelaryjnych;

2) prowadzić roboty konserwacyjne przy publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych pod nadzorem inżynierów biura melioracyjnego.

Kategorie dozorców i ich wynagrodzenie.

§. 2. Do wykonywania i bezpośredniego dozoru robót w §. 1. wyszczególnionych ustanawia się następujące kategorie dozorców:

1) konduktorów melioracyjnych do konserwacji robót publicznych:

2) starszych dozorców — i

3) dozorców melioracyjnych do wykonywania i dozoru tak melioracji publicznych, jak i prywatnych.

O przyjęciu dozorców, które jest zależnem od ukończenia kursu praktycznego przy biurze melioracyjnem i złożenia z dobrem skutkiem egzaminu głównego, tudzież o liczbie dozorców stanowi Wydział krajowy. Rangę starszego dozorey otrzymać może dozorca, odznaczający się znajomością rzeczy i gorliwością w służbie po kilkoletniej praktyce, miejsce zaś konduktora starszy dozorca, który nadto obeznanym jest z manipulacją kancelaryjną i prowadzeniem rachunków.

Pobory dozorców administracyjnych wynosić mają:

- 1) konduktora melioracyjnego:
- a) płaca roczna 600 zł.
 - b) dodatek roczny na mieszkanie 100 „
 - c) ryczałt roczny na objazdy . 100 „
 - d) trzy pięciolecia po 50 zł.:

2) starszego dozorcę melioracyjnego:

płaca roczna 540 zł.

3) dozorcę melioracyjnego:

płaca roczna 360 „

W czasie zajęcia w polu otrzymują dozorcę i starsi dozorcę oprócz zwrotu kosztów podróży, mianowicie należytości trzeciej klasy za podróż koleją, a 6,6 centów od jednego kilometra za podróż końmi, wynagrodzenie dzienne (dyety) w kwocie 60 centów lub w miejsce tego wynagrodzenia mieszkanie i utrzymanie.

Uczniowie krajowego kursu praktycznego dozorców melioracyjnych otrzymują za czas zajęcia przy robotach w polu oprócz powyższych dyet i zwrotu kosztów podróży płacę miesięczną w kwocie 15 zł. w. a. (50 ct. w. a. dziennie).

Pobory konduktorów melioracyjnych (płacę, dodatek na mieszkanie i ryczałt na objazdy) pokrywają fundusze konserwacyjne publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, płace zaś, wynagrodzenia dzienne (dyety) i koszta podróży dozorców i starszych dozorców, zarówno jak i uczniów, odnośne fundusze budowy, względnie właściciele gruntów podejmujący roboty melioracyjne.

Dozorcę przydzieleni ekspozyturom do wykonywania melioracji prywatnych otrzymują płacę za czas, w którym nie są zajęci w polu, z funduszu kraj. (dotacyi ekspozytur na utrzymanie dozorców drenarskich).

W razie powołania do służby wojskowej nie otrzymują dozorcę żadnego wynagrodzenia z funduszu krajowego.

Wypłata poborów dozorców za czas ćwiczeń wojskowych i wojny zależną będzie od każdorazowej decyzji Wydziału krajowego.

Stosunek służbowy dozorców.

§. 3. Konduktorzy i dozorcę melioracyjni podlegają pod względem służbowym i dyscyplinarnym Wydziałowi krajowemu.

Bezpośrednim przełożonym konduktorów jest dyrektor krajowego biura melioracyjnego, do-

zorcę zaś podlegają bezpośrednio kierownikom budowy i ekspozytur biura melioracyjnego.

Postanowienie dyscyplinarne.

§. 4. Bezpośredni przełożeni mają prawo karać konduktorów i dozorców napomnieniem ustnym i napomnieniem pisemnym, gdyby zaś te napomnienia nie odniosły skutku, grzywnami od 1 do 5 zł., które to grzywny wpływają do funduszu emerytalnego dozorców.

Konduktorom i dozorcóm nie wolno przedsiębrać żadnych robót na własną rękę a w szczególności nie wolno im przyjmować od właścicieli gruntów pieniędzy dla wypłacania robotników.

Przekroczenie tych dwóch zakazów, niemniej też bezskuteczna trzykrotna kara pieniężna pociąga za sobą wydalenie ze służby z pozbawieniem prawa do emerytury, które to pozbawienie jednak dopiero po przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego orzeczonym być może.

Przewinienia, które w myśl ustawy służby krajowej mogą dać powód do wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego, winni bezpośredni przełożeni bezzwłocznie podać do wiadomości Wydziału krajowego.

Śledztwo dyscyplinarne przeprowadza delegowany przez Wydział krajowy inżynier biura melioracyjnego, wyrok zaś wydaje Wydział krajowy na podstawie wniosków Członka Wydziału krajowego, któremu biuro melioracyjne jest przydzielonem.

Listy służbowe

§. 5. Dla konduktorów i dozorców melioracyjnych mają być założone według formularza, mającego się wydać przez Wydział krajowy listy służbowe, które przechowują i corocznie uzupełniają ich bezpośredni przełożeni.

Dowody przysięgi złożonej przez stałych konduktorów i dozorców mają być w listach służbowych przechowywane.

Urlopy i przeszkody służbowe.

§ 6. Urlopów do dni ośmiu w ciągu tego samego roku kalendarzowego udzielać mogą konduktorom i dozorcóm ich bezpośredni przełożeni, urlopów na czas dłuższy udziela Wydział krajowy.

W razie choroby lub przeszkody w służbie (powołania do ćwiczeń wojskowych) winien tak konduktor, jak i dozorca zawiadomić natychmiast

swego przełożonego, a na żądanie, lub w razie dłuższej choroby, wykazać się świadectwem lekarza.

Zaopatrzenie dozorców w przyrządy i rekwizyta.

§. 7. Przedmioty i narzędzia potrzebne do konserwacji i wykonania robót zakupuje Wydział krajowy dla konduktorów i dozorców na wnioski ich bezpośrednich przełożonych.

Konduktorzy i dozorecy obowiązani są czuwać sumiennie nad całością narzędzi im do użytku oddanych i są odpowiedzialni za uszkodzenie i stratę, pochodzące z ich niedbalstwa.

Z końcem każdego roku mają być przedkładane inwentarze wszystkich przedmiotów wraz z opisaniem ich stanu i podaniem wartości, a mianowicie: przez konduktorów bezpośrednio Wydziałowi krajowemu, przez dozorców za pośrednictwem ich przełożonych.

Raporty służbowe.

§. 8. Konduktorzy prowadzący roboty konserwacyjne, winni co miesiąc przedkładać Wydziałowi krajowemu sprawozdania ze stanu i postępu robót, tudzież rachunki, bądź to bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem ustanowionych w tym celu organów administracyjnych (delegatów lub Wydziałów powiatowych.)

Dozorecy, zajmujący się wykonaniem melioracji prywatnych, obowiązani są przedkładać swym przełożonym inżynierom:

1) raport tygodniowy, w którym ma być zamieszczony postęp roboty wraz z krótkim jej opisaniem i usprawiedliwieniem, tudzież program roboty na przyszły tydzień ze szkicem sytuacyjnym;

2) sprawozdanie miesięczne według wydanego przez Wydział krajowy formularza, które ma wykazać rozmiar i koszt wykonanych robót.

Książeczki służbowe i wypłata należności obciążającej fundusz krajowy.

§. 9. Każdy dozorca, przydzielony do wykonywania melioracji prywatnych, otrzymuje książkę służbową, w której właściciele gruntów zapisują rodzaj wykonującej się melioracji, dzień rozpoczęcia i ukończenia roboty, oraz wypłacają dozorcecy należność (płace, dyety i koszt podróży).

Z końcem roku przedłożyć ma dozorca tę książeczkę wraz z wykazem dni, w których nie był zajęty w polu, swemu przełożonemu inżynierowi do sprawdzenia i obliczenia należności (płacy), obciążającej fundusz krajowy w myśl §. 2. niniejszej instrukcji.

Należność dozorcecy, obciążającą fundusz krajowy, asygnuje Wydział krajowy na podstawie sprawdzonego przez inżyniera wykazu książeczki służbowej.

Fundusz emerytalny.

§. 10. Dla zabezpieczenia emerytury konduktorom i dozorecom melioracyjnym, tudzież pensji ich wdowom i sierotom, ustanawia się osobny fundusz emerytalny, którym zarządza Wydział krajowy.

Fundusz ten ma być utworzonym:

- 1) z opłat konduktorów i dozorców w wysokości 4% ich płacy;
- 2) z grzywien nakładanych w myśl §. 4. niniejszej instrukcji;
- 3) z datków dobrowolnych spółek wodnych i właścicieli gruntów podejmujących roboty melioracyjne;
- 4) z dotacji rocznej funduszu krajowego w wysokości 500 zł. począwszy od r. 1895.

Niedobór funduszu emerytalnego pokrywa fundusz krajowy.

Uiszczenie opłat dozorców do funduszu emerytalnego.

§. 11. Datki konduktorów i dozorców do funduszu emerytalnego mają być ściągane co miesiąc przy wypłacie ich poborów (miesięcznie 2 zł. z płacy konduktora, 1 zł. 80 ct. z płacy starszego dozorcecy, a 1 zł. 20 ct. z płacy dozorcecy).

Zajęci przy melioracjach prywatnych, lub przy spółkach wodnych dozorecy nadsyłać mają powyższe datki punktualnie co kwartału do kasy krajowej.

Dozorca, który najdalej w 15 dniach po upływie kwartału nie uiszczy do kasy krajowej należnych datków, podlega karze pieniężnej w kwocie 1 zł., która wpływa do funduszu emerytalnego.

Dozorca, który całorocznego datku najdalej do 15 stycznia następnego roku nie uiszczy, traci cały ten rok służby, zarówno jak i częściowo wypłacony datek.

Lokacya funduszu emerytalnego.

§. 12. Zapasy funduszu emerytalnego mają być lokowane w obligacjach galicyjskiej pożyczki krajowej, listach zastawnych galicyjskiego Banku krajowego, lub na książeczkę galicyjskiej kasy oszczędności.

Wymiar emerytur, tudzież pensyi wdowich i sierocińskich.

§. 13. Mianowani przez Wydział krajowy stali konduktorzy i dozorczy melioracyjni mają prawo do emerytury pod warunkami zastrzeżonymi w statucie emerytalnym dla urzędników i sług krajowych (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 53. z r. 1889).

Emerytura ta wynosi:

1) po 10 latach służby czterdzieści procent (40%) płacy;

2) za każdy rok następny po dwa procent (2%) płacy tak, że funkcyonaryusze ci po czterdziestu latach nieprzerwanej służby otrzymują całą płacę, jako emeryturę.

Co do przeniesienia konduktorów i dozorców w stały lub czasowy stan spoczynku, policzalności lat służby, wyłączenie od prawa emerytury lub jej utraty, tudzież odprawy, dalej co do pensyi, odprawy i kwartału pośmiertnego wdów i zaopatrzenia sierót po konduktorach i dozorcach melioracyjnych, obowiązować ma powołany statut emerytalny dla urzędników i sług krajowych.

Postanowienie końcowe.

§. 14. W sprawach nieprzewidzianych niniejszą instrukcją obowiązuje konduktorów i dozorców melioracyjnych uchwalona przez Sejm dnia 23. marca 1866 ustanowa służby krajowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, Izba więc przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całej instrukcji *en bloc*.

Izba uchwała ten wniosek poczem przyjmuje całą instrukcję *en bloc*.

Uchwaliwszy na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba całą instrukcję w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajo-

wego o wniosku p. Franciszka Jędrzejowicza w sprawie tępienia chrząszcza majowego.

Sprawozdawca p. Antoniewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się Wydział krajowy do ułożenia projektu ustawy o przymusowem tępieniu chrząszcza majowego i do przedłożenia tego projektu na najbliższej sesyi sejmowej.

II. Z powodu, że główna rójka chrząszcza majowego w tym roku przypada a ustawa o tępieniu tak szybko wejść w życie nie może, poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wydał okólnik do wszystkich gmin i obszarów dworskich z pouczeniem i wezwaniem do tępienia chrząszcza majowego.

III. Aby wezwał Rząd krajowy do współdziałania na podstawie §. 50. i 51. ustawy lasowej.

IV. Tem uważa się petycyę z 17. stycznia 1894. L. s. 519 zjednoczonego Towarzystwa galic. dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie i pet. L. s. 863 za załatwione.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Merunowicz i zapowiada do II punktu wniosku komisji następującą poprawkę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla zachęty gmin i powiatów do wyznaczenia nagród za tępienie chrząszczy i pędraków Sejm wstawia w budżet krajowy na rok 1894 do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 2000 zł.

Z tego kredytu będą udzielane zasiłki gminom i powiatom, które z swoich funduszków będą płaciły nagrody za tępienie chrząszczy i pędraków, a to najwyżej do wysokości 50% kwot wyznaczonych na ten cel przez czynniki miejscowe.

Izba nie popiera tej poprawki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Romanowicz.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się Wydział krajowy do ułożenia projektu ustawy o przymusowem tępieniu chrząszcza majowego i do przedłożenia tego projektu na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

II. Z powodu, że główna rójka chrząszcza majowego w tym roku przypada, a ustawa o tępieniu tak szybko w życie wejść nie może poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wydał okólnik do wszystkich i obszarów dworskich z pouczeniem i wezwaniem do tępienia chrząszcza majowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

III. Aby wezwał Rząd krajowy do współdziałania na podstawie §. 50. i 51. ustawy lasowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

IV. Tem uważa się petycje: z 17. stycznia 1894. Ls. 519 zjednoczonego Towarzystwa galic. dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie i pet. L. s. 863 za załatwione.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji gminy miasta Krakowa względem przyznania jej prawa pobierania opłat od publicznych widowisk na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Sprawozdawca p. Antoni Wodzicki, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Uchwałą powyższą załatwiona zostaje petycja Ls. 264.

U s t a w a :

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim o zezwoleniu na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam:

Art. I.

Gminie miasta Krakowa pozwala się pobie-

rać na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od balów urządzanych za opłatą wstępu w publicznych lub prywatnych lokalach po 10 zł., uwolnione od opłaty są bale na cele dobroczynne.

2. Od przedstawień teatralnych, z wyjątkiem urządzanych przez zarząd teatru miejskiego lub jego dzierżawcę, dalej od koncertów, sztuk konnych, gimnastycznych, ogni sztucznych i t. p. po 5, 10 lub 20 zł. za każde przedstawienie.

3. Od menażeryi, panoram, kosmoram, ciemnic optycznych (camera obscura), figur woskowych i t. p. po 3, 6 lub 10 zł. tygodniowo, zaś po 10, 20 lub 30 zł. miesięcznie.

Wymierzając wysokość uiszczeń mających opłat według postanowień ustępów 2. i 3. uwzględnić należy sławę artystyczną występujących osób, lub rozmiary przedsiębiorstwa.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie, oprócz kary policyjnej za popełnione wykroczenie, grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich dwu do pięciokrotnej wysokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem, przyczem za każde 5 zł. grzywny wymierzyć należy 24 godzin aresztu.

Art. III.

Wymiar i pobór tych opłat, postępowanie karne należą do tej władzy, do której należy udzielanie pozwoleń policyjnych na bale, przedprzedstawienia i t. p.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych, obowiązują ogólne postanowienia w tej mierze wydane dla władz administracyjnych.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Dr. Weigel i zapowiada następującą poprawkę do Art. I. ust. 1. ustawy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W art. I ustęp 1. projektowanej ustawy należy opuścić końcowe zdanie: „od opłaty uwolnione są bale na cele dobroczynne“.

Izba popiera tę poprawkę

Przemawia sprawozdawca i oznajmia, iż po porozumieniu się z komisją zgadza się na poprawkę wniesioną przez p. Weigla

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oddaje przewodnictwo Zastępcy Marszałka krajowego, J. E. X. Metropolicie Sembratowiczowi.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gminie miasta Krakowa pozwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowego ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od balów urządzanych za opłatą wstępu w publicznych lub prywatnych lokalach po 10 zł.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca czyta:

2. Od przedstawień teatralnych, z wyjątkiem urządzanych przez zarząd teatru miejskiego lub jego dzierżawcę, dalej od koncertów, sztuk konnych, gimnastycznych, ogni sztucznych i t. p. po 5, 10 lub 20 zł. za każde przedstawienie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy ustęp w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca czyta:

3. Od menażeryi, panoram, kosmoram, cieniem optycznych (camera obscura), figur woskowych i t. p. po 3, 6 lub 10 zł. tygodniowo, zaś po 10, 20 lub 30 zł. miesięcznie.

Wymierzając wysokość uiszczeń mających opłat według postanowień ustępów 2. i 3. uwzględnić należy sławę artystyczną występujących osób, lub rozmiary przedsiębiorstwa.

Izba uchwała powyższy ustęp w brzmieniu powyżej podanem bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowego ubogich z powyższych opłat karane będzie, prócz kary policyjnej za popełnione wykroczenie, grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich dwu do pięciokrotnej wy-

sokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem, przyczem za każde 5 zł. grzywny wymierzyć należy 24 godzin aresztu.

Izba uchwała art. II. w brzmieniu powyżej podanem bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wymiar i pobór tych opłat, postępowanie karne należą do tej władzy, do której należy udzielanie pozwoleń policyjnych na bale, przedstawienia i t. p.

Izba uchwała art. III. w brzmieniu powyżej podanem bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych, obowiązują ogólne postanowienia w tej mierze wydane dla władz administracyjnych

Izba uchwała art. IV. w brzmieniu powyżej podanem bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała art. V. w brzmieniu powyżej podanem bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta nagłówek ustawy, który brzmi:

Ustawa z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Izba bez rozprawy uchwała powyższy nagłówek.

Uchwalwszy na wniosek p. Paszkowskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej z petycji członków gminy Kleparów o wydzielenie części terytorium w okręgu akcyzowym miasta Lwowa położonej, z gminy Kleparowa i wcielenie onej do miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Dworski czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm przechodzi nad petycją członków gminy Kleparow z 11. stycznia 1894 Ls. 120 o wydzielenie z tej gminy części terytorium onej położonej w okręgu akcyzowym miasta Lwowa — i wcielenie tejże do gminy miasta Lwowa — do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia siedziby c. k. Sądu powiat. w Kossowie na terytorium gminy Kossów Stary.

Sprawozdawca p. Lenartowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl §. 2. ustawy z d. 11. czerwca 1878 N. 59 D. p. p. udziela c. k. Rządowi opinię za przeniesieniem siedziby c. k. Sądu powiatowego w Kosowie na terytorium gminy „Kosów Stary“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie wyłączenia gmin Koziniec, Ponikiew i Kaczyna z okręgu Sądu powiat. w Andrychowie a przydzielenie ich do okręgu miejsko-delegowanego Sądu powiatowego w Wadowicach.

Sprawozdawca p. Lenartowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl §. 2. ustawy z 11. czerwca 1868 r. Nr. 59. Dz. p. p. oświadcza c. k. Rządowi opinię za uwzględnieniem petycji gmin Ponikiew, Koziniec i Kaczyna

o wyłączenie ich z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Andrychowie, a przydzielenie do okręgu miejsko-delegowanego Sądu w Wadowicach, a za odmownem załatwieniem prośby gminy miasta Andrychowa.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia gmin Świniarsko z przysiółkami Maławieś, tudzież gminy Gaj i Niszkowa z Szymanowicami z okręgu Sądu pow. w Starym Sączu do okręgu Sądu miejsko-deleg. w Nowym Sączu.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Sejm Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem raczy uchwalić:

Na mocy §. 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1869 Nr. 59. Dz. u. p. udziela się c. k. Rządowi opinię, iż pożytecznem będzie dla mieszkańców gmin Świniarsko z przysiółkami Mała wieś i obszarem dworskim Świniarsko, dalej gmin Gaj i Niszkowa z Szymanowicami, aby je wydzielono z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Starym Sączu, a przyłączono do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej z petycji gminy i obszaru dworskiego w Czyżowicach o wyłączenie z okręgu sądowego i urzędu podatkowego w Sądowej Wiszni a przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego i urzędu podatkowego w Mościskach.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Prośbę gminy i obszaru Czyżowice Ls. 638 i 639 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania, zasięgnięcia opinii odnośnych władz rządowych i autonomicznych i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej z petycji p. Hermana Czeczka, o utworzenie nowego Sądu

powiatowego w Cisnej lub przeniesienie siedziby Sądu powiatowego z Baligrody do Cisnej.

Sprawozdawca p. Rożankowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję p. Hermana Częca z Lindenwald, właściciela Cisnej, o utworzenie nowego c. k. Sądu powiat. w Cisnej lub o przeniesienie siedziby c. k. Sądu powiat. z Baligrodu do Cisnej, przekazuje się Wydziałowi kraj. do wszechstronnego zbadania i przedłożenia odpowiedniego wniosku na przyszłej sesji sejmowej

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji kilku gmin powiatu Sanockiego o umorzenie załączności konkurencyjnych od budowy drogi Sanok-Przemysł pozostałych.

Sprawozdawca, p. Midowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję kilku gmin i proboszczów z pow. Sanockiego z dnia 19. stycznia 1894 Ls. 697 odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem przychylnego jej w porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gminy Wiśniowczyka i ludności okolicznej o wybudowanie gościńca krajowego z Podhajec na Wiśniowczyk do Dobropola.

Sprawozdawca, p. Midowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją gminy Wiśniowczyka i innych z dnia 15. stycznia 1894 L. 252 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Sawczak i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Peł. do L. 252. licznym Zwierzchności gminnych i mieszkańców powiatu podhajeckiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do właściwego urzędowania.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. Sawczak.

Przemawia sprawozdawca.

Izba w głosowaniu przyjmuje wniosek komisji drogowej, odrzuca zatem wniosek p. Sawczaka.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji mieszczań w Pilźnie o wyjednanie u c. k. władz rządowych rekonstrukcji mostku na gościńcu rządowym Tarnowsko-Dukielskim.

Sprawozdawca, p. Midowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zarządził na tychmiastową zupełną rekonstrukcję mostka Nr. 3. na gościńcu rządowym Tarnowsko-Dukielskim za miastem Pilznem.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gmin Dubryniów, Stratyn miasteczko i wieś z obszarem dworskim o subwencyę na wybudowanie nowej murowanej drogi między drogą krajową a drogą rządową w Narajowie.

Sprawozdawca, p. Franciszek Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją gmin Dubryniów, Stratyn miasteczko i wieś z obszarem dworskim przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej w sprawie petycji Mojżesza i Markusa Verschleisserów dzierżawców myta, o wydanie im kaucyi i odstąpienia od pozwu.

Sprawozdawca, p. Franciszek Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Mojżesza i Markusa Verschleisserów przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gmin Dubowce i Wodniki o zapomogę w celu naprawy drogi z Halicza do Maryampola.

Sprawozdawca, p. Zdzisław Skrzyński, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zbadanie i możliwe uwzględnienie petycji gmin Dubowce i Wodniki o zapomogę w celu przywrócenia komunikacji zniszczonej na drodze — Halicz-Maryampol.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji gminy i obszaru dworskiego w Żukowie i innych (powiatu Złoczowskiego) o uznanie drogi ze Złoczowa do Dunajowa za drogę krajową, względnie subwencyonowanie tejże jako drogi powiatowej.

Sprawozdawca, p. Krzysztofowicz, czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gmin i obszarów dworskich powiatu Złoczowskiego w kierunku subwencyonowania drogi wiodącej ze Złoczowa do Dunajowa przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego załatwienia po zniesieniu się z odnośnym Wydziałem powiatowym.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Srogów górny o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Małgorzaty Czaban w kwocie 369 zł. 39 ct.

Sprawozdawca p. Żardecki, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Koszta utrzymania nieletniej Małgorzaty Czaban w kwocie 369 zł. 39 ct. należne magistratowi w Budapeszcie przyjmuje się na fundusz krajowy.

2. Nad prośbą gminy Srogów górny, a odnoszącą się do utrzymania kosztem funduszków krajowych nieletniej Małgorzaty Czaban do 12. r. życia, przechodzi się do porządku dziennego.

JE. Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo.

Izba bez rozprawy uchwała oba punkta powyższego wniosku komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy miasta Kossowa w sprawie pomnożenia jarmarków.

Sprawozdawca p. Żardecki, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gminy m. Kossowa w sprawie pomnożenia jarmarków z czterech na ośm odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek podaje do wiadomości Izby wynik ukonstytuowania się komisji przemysłowej, której przewodniczącym jest: JE. Jerzy książę Czartoryski, zastępcą przewodniczącego: p. Dr. Weigel, sekretarzem: p. Dr. Goldman.

Przemawia p. Kozielbrodzki w sprawie formalnej i wnosi, by wniosek p. Krzysztofowicza w sprawie zmiany wzorowego statutu kas oszczędności przydzielony został komisji gminnej zamiast, jak to pierwotnie uchwalono, komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sekretarz p. Słonecki czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Ustawą z dnia 23. maja 1893 Nr. 83 Dz. p. p. o utrzymywaniu ewidencji katastru gruntowego poruczoną została ta czynność rządowym geometrom, których obowiązkiem jest o zaszłych zmianach donosić c. k. Sądom prowadzącym księgi hipoteczne.

Wobec zaprowadzenia ksiąg gruntowych w całym kraju, a mianowicie przy każdym Sądzie powiatowym, zachodzą nieodzowne potrzeby, aby c. k. geometra rządowy, utrzymujący ewidencję katastru gruntowego, podawał zaszłe zmiany do wiadomości Sądów.

Temu zadaniu geometrowie obecni podolać nie mogą, gdyż ich jest zbyt szczupła liczba, mianowicie tylko jeden przy każdym c. k. Starostwie. Skutkiem tego zdarza się często, że

c. k. Sądy powiatowe przeprowadzają pertraktacje spadkowe na podstawie dat, dostarczonych przez urząd hipoteczny, a niezgodnych z faktycznym stanem rzeczy.

Następstwem tego jest wymiar należitości spadkowych od całych gospodarstw włościańskich bez uwzględnienia na dokonany już podział, co jest połączone z przeciążeniem i krzywdą ubogiej ludności.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze rozporządzenia pomnożył liczbę c. k. geometrów ewidencyjnych w kraju naszym urzędujących tak, by przy każdym c. k. Sądzie powiatowym jeden geometra urzędował.

Lwów dnia 29. Stycznia 1894.

Fr. Jędrzejowicz w. r.
wnioskodawca.

J. Męciński, Sala, Klemens Dzieduszycki, Zagórski, Brykczyński, Wiktor, Paszkowski, Stan. Tarnowski (sen.), Adam Jędrzejowicz, Abrahamowicz, F. Vivien, Stan. Dzieduszycki, Wład. Struszkiewicz, Sękowski, Trzeciecki, Łączynski.

Sekretarz p. Paszkowski czyta następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że postanowienia patentu z 20. października 1849, o podatku dochodowym nie są odpowiednie zmienionym stosunkom ekonomicznym i doprowadzają do przeciążenia podatkowego wielu instytucyj finansowych w naszym kraju, mianowicie kas oszczędności;

że zasady opodatkowania, przyjęte w ustawie z dnia 27. grudnia 1880. Nr. 151 Dz. pr. p. dla stowarzyszeń zarobkowych, mogą być zastosowane do wszystkich instytucyj, obowiązanych do publicznego składania rachunków, nawet bez całkowitej zmiany obecnego systemu podatkowego;

że taka zmiana ustawodawcza położyłaby kres wielu słusznym zażaleniom na nierówność obciążenia podatkowego, a jest wielce wskazana wobec stwierdzonej kilkunastoletniemi doświadczeniami pożyteczności ustawy z 27. grudnia 1880: podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy,

normującej opodatkowanie instytucyj, obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież funduszy publicznych, na zasadach przyjętych w ustawie z dnia 27. grudnia 1880 Nr. 151 Dz. p. p.

We Lwowie 27. stycznia 1894.

Skalkowski w. r.
wnioskodawca.

J. Puzyna, G. Romer, F. Vivien, Abrahamowicz, St. Stadnicki, St. Brykczyński, M. Rey, J. Męciński, Pilat, S. Koziembrodzki, Wład. Struszkiewicz, Onyszkiewicz, F. Paszkowski, W. Gnoiński, Fruchtmann, Z. Dębowski, Szeptycki.

Sekretarz p. Paszkowski czyta następujący wniosek:

Zważywszy, że uchwała Sejmowa z dnia 13. maja 1893 postanawia wstawić do budżetu krajowego przez lat 30 po 300.000 zł. na cele popierania budowy kolei lokalnych;

zważywszy, że w konsekwencji tej uchwały nie mógłby kraj zaciągnąć pożyczek, ani kupować tytułów kolejowych o dłuższym planie umorzenia jak lat 30, względnie na lat tyle, ile jeszcze trwa obowiązek kraju wstawiania do budżetu po 300.000 zł. rocznie;

zważywszy, że całe powodzenie tej akcyi budowy kolei lokalnych zależy głównie do tego, by pomoc kraju była pojedynczym limom dana w takich warunkach, któreby możliwie ułatwiły dostarczenie kapitału budowlanego, którego inwestowanie w kolejach co najmniej na lat 75 musi być obliczone.

Przyjmując oprocentowanie 4% i 1/4% podatku administracyjnego rocznie, odpowiada roczna rata amortyzacyjna na 300 000 zł. rocznie na lat 30 kapitałowi około 5,000.000 zł.

„	„	57	„	„	6,500.000	„
„	„	75	„	„	7,000.000	zł. okrągło.

Zważywszy, że i ta ostatnia cyfra nie jest wysoką na nasze potrzeby, a pierwsza o tyle jeszcze trudności przedstawia, że na 30 lat przeznaczona, jednak musi być finansowana na lat 75.

Mamy zaszczyt prosić:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uchwałę sejmową z dnia 13. maja 1893 a brzmiącą: „upoważnia się Wydział krajowy do wstawienia w preliminarz funduszu krajowego

na cele popierania kolei niższego rzędu w myśl powyższej ustawy rocznej dotacyi w kwocie 300.000 złr. przez lat 30 począwszy od roku 1894 znosi się; — a mianowicie:

Upoważnia się Wydział krajowy do wstąpienia w preliminarz funduszu krajowego na cele popierania budowy kolei niższego rzędu w myśl ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893. Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 42 rocznej dotacyi w kwocie 300.000 złr. przez lat 75 począwszy od roku 1894.

Władysław Struszkiewicz w. r.
wnioskodawca.

Sapieha, Onyszkiewicz, Klemens Dzieduszycki, Adam Jędrzejowicz, Adam Skrzyński, St. Sarnowski (sen.) W. Gnoiński, Zdzisław Skrzyński, Tyszkiewicz, Szeptycki, Hoszard, St. Stadnicki, Łączyński, Paszkowski, Ed. Micewski, Polanowski, Koziebrodzki, G. Romer, Rey, J. Męciński, J. Puzyna, Stan. Jędrzejowicz, Romanowicz, Fr. Jędrzejowicz, E. Zagórski, Schnell.

Marszałek oznajmia, że z powyżej odczytanymi wnioskami postąpi regulaminowo.

Sekretarz p. X. Siczynski czyta następującą interpelację:

I n t e r p e l a c y a

do JWgo pana Komisarza rządowego!

W szkole uzupełniającej przemysłowo-handlowej w Kołomyi uczono od 14 lat młodzież rzemieślniczą i przemysłową rysunków, rachunków, religii, dalej jedną godzinę tygodniowo języka niemieckiego, jedną godzinę historii, jedną godzinę fizyki, jedną godzinę historii naturalnej, jedną godzinę języka polskiego i jedną godzinę języka ruskiego.

W grudniu 1893 roku przyjechał do Kołomyi p. Inspektor szkół przemysłowych Franke, i nakazał kierownikowi szkoły, p. Mikulemu, by zaniechano naukę języka niemieckiego, geografii i historii naturalnej, a natomiast by zaprowadzono dwie godziny stylistyki, naturalnie pol-

skiej i oprócz tego jeszcze 2 godziny języka polskiego tak, że nauka języka polskiego jest wykładaną w tej szkole rzemieślniczej aż 4 godziny tygodniowo, zaś ruskiego tylko jedną godzinę.

Oprócz tego p. kierownik Mikuli, zrozumiawszy widać intencję pana Inspektora, uwalnia na własną rękę uczniów od nauki języka ruskiego, przez co przyucza młodzież, by ten język sobie lekceważyła i by go się nie uczyła.

Z tego powodu zapytują podpisani:

Jak usprawiedliwi Wysoki Rząd powyższe zarządzenie p. Inspektora Frankiego i takie zachowanie się p. kierownika Mikulego względem języka ruskiego?

Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd w szkole uzupełniającej przemysłowej w Kołomyi przywrócić nazad naukę języka niemieckiego, tak bardzo potrzebnego młodzieży przy wojsku, a w dodatku młodzieży rzemieślniczej w jej życiu zawodowym?

Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd przywrócić nazad naukę geografii i historii naturalnej, które to przedmioty są ponoś potrzebniejsze dla wykształcenia rzemieślnika, aniżeli stylistyka polska w okolicy prawie czysto ruskiej?

Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd przywrócić w tej szkole nazad równowagę co do nauki języka polskiego i ruskiego?

Dr. Okuniewski w. r.

Korol, Kułaczkowski, Herasymowicz, A. Barabas, Sawczak, J. Romańczuk, M. Siczynski, Rożankowski, Antoniewicz, Huryk, Hamorak, Teliszewski, Mandyczewski, Żardecki.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę komunikuje c. k. Komisarzowi Rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie oznajmiając, że najbliższe posiedzenie odbędzie się dnia 1. lutego i że porządek dzienny tego posiedzenia będzie posłom rozesłany.

Koniec posiedzenia o godzinie 2 minut 40 po południu.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w. r.

Sekretarze:

Dr. Paszkowski w. r.
X. Siczynski w. r.

